

*Artikel 5.**Fast driftssted*

Artiklen definerer, hvad der skal forstås ved fast driftssted.

Bestemmelsen er af stor vigtighed, idet det er en betingelse for, at kildestaten kan beskatte fortjeneste ved erhvervsvirksomhed, som drives dér af et foretagende i den anden stat, at erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten, jf. artikel 7, stk. 1.

Bestemmelsen indeholder elementer fra FN-modellen, hvilket vil sige, at definitionen er noget bredere end OECD-modellen.

Fast driftssted omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, olie- eller gaskilde, en gård eller en plantage. Bygnings-, anlægs-, samle- eller monteringsarbejde udgør et fast driftssted, hvis det strækker sig over en periode eller perioder, der tilsammen udgør mere end 6 måneder. Denne frist er i overensstemmelse med FN-modellen, mens OECD-modellen har en tidsfrist på 12 måneder. Den gældende overenskomst har en tidsfrist på 3 måneder.

Et foretagende, der leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning, gennem ansatte, får fast driftssted i kildestaten, hvis rådgivningen vedvarer i kildestaten i en eller flere perioder, som tilsammen varer mere end 6 måneder inden for en 12-måneders periode.

Denne er en FN-lignende bestemmelse.

I artiklens stk. 3 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør fast driftssted.

I stk. 4 bestemmes, at en afhængig agent udgør fast driftssted, hvis vedkommende har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i kildestaten til at indgå aftaler på et foretagendes vegne.

Endvidere udgør agenten et fast driftssted, uanset at vedkommende ikke har fuldmagt men sædvanligvis opretholder et varelager i kildestaten, hvorfra vedkommende regelmæssigt effektuerer ordrer eller leverer varer for foretagendet, eller sædvanligvis modtager ordrer udelukkende eller næsten udelukkende for foretagendet og dets koncernforbundne foretagender. Denne bestemmelse er bredere end OECD-modellen, men svarer til den gældende overenskomst.

Efter stk. 5 giver en uafhængig agent ikke fast driftssted.

Stk. 6 bestemmer, at et moder-datterselskabsforhold ikke i sig selv medfører, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

*Artikel 6**Indkomst af fast ejendom*

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Denne standardbestemmelse er suppleret med en bestemmelse om, at hvis en aktiebesiddelse giver aktionæren brugsret over fast ejendom tilhørende selskabet, kan indkomst hidrørende fra sådan brugsret beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

*Artikel 7**Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed*

Artiklen i den foreliggende overenskomst følger OECD-modellen.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, med mindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det fast driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af indkomsten i det faste driftssted.

Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

*Artikel 8**Skibsfart og luftfart*

Stk. 1 bestemmer, at indkomst ved drift af luftfartøjer i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor luftfartsforetagendet er hjemmehørende.

Stk. 2 bestemmer, at indkomst ved drift af skibe i international trafik både kan beskattes i den stat, hvor skibsfartsforetagendet er hjemmehørende, og i den anden stat. Sidstnævnte stat skal nedsætte sin skat med et beløb svarende til 50 pct. deraf. Denne bestemmelse svarer ikke til OECD-modellen, der giver den udelukkende beskatningsret til den stat, hvor skibsfartsforetagendet er hjemmehørende. Bestemmelsen svarer til den gældende overenskomst, og findes i mange dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og lande, der har fragtskatter. Thailand beskatter udenlandsk skibsfart med 3 pct. af bruttofragtbeløbet. Til bestemmelsen er der i protokollen knyttet en mestbegunstigelsesklausul. Såfremt Thailand indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en anden stat, hvor raten for kildestatsbeskatning er lavere, skal denne lavere sats også gælde mellem Thailand og Danmark.